

«ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ... ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ»

...Μετάτρεψε—ή χούντα— τις πρεσβείες, τὰ προξενεία και τὰ έργατικά κλιμάκια σὲ κέντρα ἀπὸ ὅπου ξεκινοῦν ἡ τρομοκρατία και ὁ χαφιεδισμός. Τὰ ἐπάνδρωσε μὲ ἀνθρώπους τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς ποὺ τοὺς ἐπιστράτευσε στὴ συντριπτικὴ τους πλειοψηφία ἀπὸ τὸν ὑπόκοσμο.....

(Ἡ Συνέδριο τῆς Ὁμοσπονδίας Ἑλληνικῶν Φοιτητικῶν Ἐνώσεων Δ. Γερμανίας και Δ. Βερολίνου— 1968)

Ἐνα ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικώτερα δείγματα «ἐθνοσωτηρίου δράσεως» χουντικῶν ὑποτακτικῶν στὸ ἐξωτερικὸ ἀποτέλεσε κατὰ τὴ γνώμη μου και ἡ ἐπανεκδοση, πεπερασμένης χρονικῆς διαρκείας δυστυχῶς, τῆς ἐφημερίδας «Ἐλεύθερο Ἑλληνικὸ Βῆμα». Στὸ πρόσωπο τοῦ διευθυντῆ τῆς «κυρίου» Παπαγεωργίου ἀντίκρουζα, σὲ κρυστάλλινο καθρέφτη, τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὴν 21 Ἀπριλίου. Γιατὶ ὁ κ. Παπαγεωργίου δὲν ἀποτελεῖ ἰδιαίτερη περίπτωση ἀπατεώνα, ποὺ ἐκμεταλλεύεται τὴν ἀνωμαλία ὀρισμένων καταστάσεων γιὰ νὰ πλουτίσει. Ὁ κ. Παπαγεωργίου ἀποτελεῖ πολὺ ἐνδεικτικὴ περίπτωση τῆς σημερινῆς σκληρῆς και ἀνήθικης ἐλληνικῆς πραγματικότητας.

Ἡ γερμανικὴ ἀστυνομία ἔβαλε θεθαίως τέρμα στὴ δράση αὐτοῦ τοῦ «κυρίου» στηριζόμενη σὲ μιὰ πολὺ χαρακτηριστικὴ του ἀτιμία, προϊόν τῆς συνεργασίας του μὲ τοὺς κύκλους τῆς Πρεσβείας στὴ Βόννη. Ἐνῶ δηλ. δήλωνε ὁ περιωπῆς δημοσιογράφος, ὅτι «Ἑλληνικὸ Βῆμα» ἐκδίδεται στὴ Δ. Γερμανία και συγκεκριμένα στὸ **Augsburg** ἀποδείχτηκε τελικὰ, ὅτι τυπώνεται στὴν Ἀθήνα, φυσικὰ μὲ ἔξοδα τῆς «ἐθνικῆς κυβερνήσεως», και ἀποστέλονταν στὸ ἐξωτερικὸ γιὰ νὰ μοιραστῆ ἀπὸ τις πρεσβείες, προξενεία και έργατικά κλιμάκια...δωρεάν. Ἐπίσημη τιμὴ: 80 φένιχ.

Ὁ «κ.» Παπαγεωργίου ὑποχρεώθηκε νὰ μᾶς ἐγκαταλείψει πρὸς τὸ παρὸν (ἴσως ἀργότερα νὰ μᾶς ἔλθει σάν Πρέσβυς, δὲ ἀποκλείεται δὲ νὰ γίνῃ και ὑπουργός). Γι'αὐτὸ πιστεύω, πὼς μερικὰ περιληπτικὰ γύρω ἀπὸ τὴ «ποικίλη δράση τῶν στοχαστικῶν προσαρμογῶν» αὐτοῦ τοῦ ἀπατεώνα εἶναι χαρακτηριστικὰ και γιὰ τὴν ἠθικὴ ποιότητα ἐκείνων ποὺ κρατοῦν τὴν Ἑλλάδα σκλαβωμένη.

Τὸ «Ἐλεύθερον Ἑλληνικὸν Βῆμα» κυκλοφόρησε μετὰ τὸ πραξικόπημα τῶν συνταγματαρχῶν και μέχρι τὸ ἀντιπρα-

ξικόπημα τοῦ Κωνσταντίνου, πραγματοποιώντας τολμηρὴ ἰδεολογικὴ στροφή, μὲ πολεμόχαρῃ δημοκρατικὴ διάθεση και ἐξαπολύοντας μύδρους ἐναντίον τῆς Χούντας.

Στὴν ἀρχὴ ἐπετέθη ἐναντίον τοῦ Κωνσταντίνου, ποὺ ἀποκαλοῦσε «ἐπίορκο» και τὸν κατηγοροῦσε, ὅτι ὑπογράφει τὰ ἀναγκαστικὰ διατάγματα τῆς Χούντας, «ποὺ ἔχουν μεταμορφώσει τὸν ἐλληνικὸ λαὸ σὲ δεσμώτη μέσα στὸ σπίτι του». (7.10.67)

«Τιμὴ και δόξα» πρέπει στοὺς καταδικασμένους ἀγωνιστὲς τοῦ Πατριωτικοῦ Μετώπου (25.11.67), ἐνῶ συγχρόνως ἀποκαλεῖται ὁ Παπαδόπουλος «παραιοϊκός», ὁ Παττακὸς ἀποκαλύπτεται «κλόουν» και τὰ μέλη τῆς στρατιωτικῆς κυβερνήσεως ἀπορρίπτονται σάν «ἡλιθιοί».

Στὸ Φύλλο τῆς 2.12.67 ἀποκαλεῖ τὸν Ἀνδρέα Παπανδρέου «μάρτυρα τῆς Δημοκρατίας», «μεγάλου Δεσμώτη» και «σκλαβωμένο Ἐλευθερωτῆ» και συγχρόνως τὸν ἀνακηρύσσει σὲ «Πρῶτο Ἑλληνα».

Αὐτὰ και παρόμοια μέχρι τὸ ἀντιπραξικόπημα τοῦ βασιλιά. Μέχρι τὴν ἡμέρα ἐκείνη ὁ Παπαγεωργίου ἦταν τῆς γνώμης, ὅτι ἡ κυβέρνησις τῶν «ἡλιθίων» δὲν ἦταν δυνατὸ νὰ κρατήσῃ τὴν ἐξουσία γιὰ πολὺ καιρὸ. Γι'αὐτὸ προσπαθοῦσε νὰ τὰ ἔχει καλὰ μὲ ὄλους ἐκείνους, ποὺ ἦταν ἐχτὸς Χούντας, δηλ. ἀπὸ Καραμανλῆ μέχρι Πατριωτικὸ Μέτωπο, χωρὶς νὰ ὑποτιμᾷ καθόλου τὸ ἀγοραστικὸ δυναμικὸ τῆς ἐλληνικῆς δημοκρατικῆς παράταξης στὸ ἐξωτερικὸ. Τὸ πραξικόπημα—ὀπερέττα τοῦ Κωνσταντίνου φαίνεται νὰ ἀπόδειξε στὸν Παπαγεωργίου, πὼς ὁ θῖος τῆς Χούντας δὲν θὰ ἦτο ἐξαιρετικὰ σύντομος. Ἐτοὶ σταμάτησε νὰ θυγάξει τὴν παλλόμενη ἀπὸ δημοκρατικὴ ἔξαψη ἐφημερίδα του και πῆγε νὰ δεῖ ἀπὸ κοντὰ—πὼς ἐτόλμησε ἀλήθεια;— τὴ νέα κατάσταση, ποὺ διαμόρφωσε ἡ ἐπανάσταση τῶν «ἡλιθίων».

Ἦλθεν λοιπὸν εἰς τὰς Ἀθήνας, εἶδεν και ἀπῆλθεν «γεμᾶτος εἰς τὴν καρδίαν χαρὰν», ὅπως μᾶς λέει στὸ φύλλο τῆς 2.3.68, διὰ νὰ ἐπιληφθεῖ τοῦ σοβαρότατου διαφωτιστικοῦ του ἔργου, κριτικοῦ και αὐτοκριτικοῦ ταυτοχρόνως. Ἐτοὶ ὁ Παπανδρέου «δὲν ξέρει τί θέλει» και ὁ Θεοδωράκης εἶναι «κομμουνιστής»!... Δυὸ ἑβδομάδες ἀργότερα διαπιστώνεται μὲ ἔμφαση πὼς ἡ σημερινὴ μας ἐθνικὴ μας κυβέρνησις δὲν εἶναι δικτατο-

ρία καὶ δὲν μπορεῖ νὰ γίνεῖ τέτοια». Κτλ, κτλ, κτλ,

Δὲν ἄργησε ὅμως νὰ μαθευτεῖ ἡ ἀλήθεια τῆς ξαφνικῆς αὐτῆς μεταμόρφωσης, πού ὅλοι μας φανταζόμασταν. Πῶς δηλ. «σεβαστὸν ποσὸν» χορηγήθηκε στὸν κ. Παπαγεωργίου ἀπὸ τὴ Χούντα «γιά τὴν προβολὴ τοῦ ἔργου τῆς ἐθνικῆς κυβερνήσεως». Καὶ ὁ χαμαιλέον κ. Παπαγεωργίου, μισθοφόρος τῆς Χούντας πιά, θάλθηκε νὰ μᾶς ἀποδείξει τὸ πόσο ἐπιβεβλημένα γιά τὴν Ἑλλάδα εἶναι τὰ στρατόπεδα συγκεντρώσεως, τὰ βασανιστήρια, οἱ θαναυσότητες καὶ οἱ ἀπάνθρωπες ἐνέργειες τῆς χούντας.

Δυστυχῶς γιά τοὺς Ἕλληνας τοῦ ἐξωτερικοῦ οἱ γερμανικὲς ἀρχὲς δὲν ἐπέτρεψαν στὸν κ. Παπαγεωργίου νὰ συνεχίσει νὰ μεταφέρει στοὺς συμπατριῶτες του τὰ μηνύματα τῆς χουντικῆς συμμορίας, πού φυσικὰ μόνο μὲ ἄτομα τῆς ἀξίας του εἶναι δυνατὸ νὰ συνεργασθεῖ.

ἡλίας κατσούλης